

ikke er muligt at faa det for den anden Form af aandeligt Arbejde. Det er en Slags Patentlovgivning, der foreligger i Konventionen, og det er ikke nogen Bestyttelsestold eller lignende, som man tidligere har hørt omtale. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds havde selv henpeget paa, at der i mange andre Henseender gør sig Bestræbelser gældende for at komme til internationale Regler. Det ærede Medlem fremdrog Fredsbureauet, som vi sikkert begge ere enige om at beklage ikke har faaet Bevilling herfra. Man kunde ogsaa nævne Verdenspostkonventionen, internationale Konferencer, hvortil Rigsdagen aarlig ellers meget hyppig bevilger Pengene og lignende Ting, der vise, hvorledes Broderstabsfølelsen omkring i Landene i Virkeligheden er stigende, og det er blot et Udslag af denne, der kommer frem paa dette Punkt. Ved det ærede Medlems Omtale af Fredsbureauet var der uøgetlig en Ting, som undrede mig, og det var, at det ærede Medlem ikke førte sin Tanke noget længere ud, end Tilfældet var. Tanken glider jo let fra Fredsagen og over til Tanken om Danmarks Neutralitet. Ved Bestræbelserne for at faa Landet neutraliseret søge vi at skabe en international Retssikkerhed her i Landet, som vi følelig mangle, og samtidig med, at vi gøre det, nægte vi selv at bidrage til at skabe en international Retssikkerhed her paa dette Punkt, hvor vi ere i Stand til at bidrage til en saadan. Det forekommer mig havde været en ret nærliggende Konsekvens, som det højtærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds let kunde have draget og let kunde have udformet i en fyldigere Grad, end jeg i dette Øjeblik skal opholde Tinget med at gøre. Jeg har allerede i 1894 i en Artikel i „Tilskueren“ svagt berørt nogle Forhold vedrørende Bestyttelsestretten i England. Jeg har blandt andet der fremhævet, at da der var Tale om en saadan Lov, tog daværende Kantzler Lord Camden Ordet og ytrede, at ordentlige Forfattere skrive for Verdens Skyld og ikke for smudsfig Binding. Denne Mænd havde i øvrigt i Embedsindtægt 234,000 Kr. om Aaret, det var ham, der var saafred, fordi Forfattere søgte den smudsfige Binding. Man faar ikke saa sjældent det Indtryk, at det netop er de Folk, der i økonomisk Henseende ere paa den rette Side af Livet, der have mest imod, at Forholdet ordnes for Forfattere og Kunstnere. Jeg kan i den Henseende ikke undlade at fremhæve, at maasse de betydeligste, maasse de fleste, dygtigste og flittigste af de Mænd, der bære et Lands Kultur og Landsliv frem, tilhøre selve Folkets brede Lag; det er ikke altid Børn af Folk, der ere paa Livets Sol-

sider. Hvis nu de Mennesker virkelig skulde stræbe efter at faa lidt Binding ved deres Arbejde og Glid, synes det mig, at det ikke er saa ganske utilladeligt. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds slet ikke har været inde paa den Tankegang, og at han heller ikke vilde billige den engelske Kantzlers Tankegang, derom føler jeg mig fuldstændig overbevist, men jeg er dog nødt til at komme med den Ytring, fordi det ærede Medlem gentagende Gange var inde paa den økonomiske Side af Sagen og fremhævede, hvad det er for en Urmelighed, at Danmark skal udblokkes til Fordel for Udlandet. Jeg skal her atter vise hen til, at det er kun det samme som det, der sker ved Patentlovgivningen. Naar en Udlandning tager Patent paa sin Opfindelse her i Landet, blive vi derved udnyttede til Fordel for denne Udlandning, og naar vi tage Patent i Udlandet for en dansk Opfindelse, bliver Udlandet udnyttet til Fordel for os. Det er allerede omtalt af den ærede Ordfører (Trier), hvor ringe denne Udnyttelse for den litterære Gjendomsrets Vedkommende i Virkeligheden er. Det blev omtalt, at den for et Land som Sveits, naar man fradrager alle de store Hoteller og Kurjale, der hele Aaret igennem ere fyldte med tilreisende, kun bliver nogle faa Tusinde Francs. Jeg kan endvidere give den Oplysning, at naar man arrangerede sig med det saa meget omtalte „Société des auteurs“, kostede det i hvert Tilfælde i Sveits, kun 54 Ore for hver udøvende Musiker for at spille hele Aaret igennem alt, hvad han vil af 7,000 Komponisters Værker. Det maa dog indrømmes, at det er en Udgift, som kan overkommes. Der gælder for samtlige sveitsiske Musikkoringeres Vedkommende dette, at der har ikke været højere Takst for de udøvende Medlemmers Slat til dette franske Selskab end ca. 68—75 Centimer om Aaret, hvorved man altsaa faar Ret til at spille, hvad som helst man har Lust til af samtlige eksisterende og afsdøde Komponisters Værker. Jeg er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds i et Punkt — og deri mindre enig med den højtærede Kultusminister — idet ogsaa jeg maa udtrykke min Glæde over, at Offentlighedens Opmærksomhed er bleven henvendt paa Musikkorholdene. Det er i Virkeligheden en Sag, der har været af Betydning. Men nu er jo Opmærksomheden henvendt derpaa, Udvalget har taget Hensyn dertil i sit Endringsforslag, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds har derved opnaaet, hvad han vilde. Det forekommer mig derfor, at det